

[Henning Philipsen.]

det omfang, dette forslag er beskæftigelsesfremmende, vil vi støtte det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Bemærkningerne til dette forslag forekommer mig ganske irrelevante, og hr. Gerstrøm siger jo også ganske klart, det er en disciplinær straf til de formastelige, det er en hævnaktion, det er ikke en egentlig stillingtagen til selve afgiften. Et — set med fremskridtspartiets øjne — forligsbrud skal nu hævnnes ved at fremsætte et forslag om at ophæve noget, som man selv har været med til at gennemføre. Jeg synes ikke, det er at tage et parlamentarisk ansvar. Jeg mener ikke engang, det er parlamentarisk anstændighed. Er det den arbejdsform, som fremskridtspartiet ønsker her i tinget, at et lovforslag skal bruges som en hævn for manglende indflydelse om senere beslutning? Al respekt for fremskridtspartiet og al respekt for fremskridtspartiets leders fremragende egenskaber, viden og kunnen på væsentlige områder af de beslutninger, som skal tages her i tinget, men i en sådan anerkendelse må der vel også, for os i alt fald, ligge, at man til samme parti må stille krav om et større ansvar på væsentlige områder og om ikke at ligge under for den slags aktioner mod de formastelige, som man mener har svigtet et forlig.

Jeg føler, at dette ligger langt under lavmålet, når man ser på bemærkningerne til lovforslaget, og jeg tør nok spørge: er dette lovgivningsarbejdet værdigt? Jeg forstår ikke, at man fra socialdemokratiets side ønsker at støtte lovforslag, som fremsættes med disse bemærkninger.

Vi afviser selvfølgelig lovforslaget og da især på grund af bemærkningerne til forslaget.

Knud Jøpersen (DKP):

Jeg skal ikke blande mig i den diskussion, der foregår mellem de 6 forligspartier om parlamentarisk anstændighed, om uanstændighed, om løftebrud, om evne til at forstå

en sag og om disciplinær afstraffelse, men jeg forstår, at det virkelig er en broderlig forbindelse, der blev indgået store bededag. Aldrig har nogen været så enige om bare én ting: at man ikke skulle have valg, som netop de 6 partier, og så fandt man altså i sin uransagelige visdom ud af, at så kunne man godt lave en køleskabsafgift og afgifter på andre hårde hvidevarer.

Vi advarede jo allerede på det tidspunkt. Vi dokumenterede, at det var en usandsynlig beskeden del, der blev importeret, der gik med i denne produktion, at det ville strangulere hjemmemarkedet, og med et stranguleret hjemmemarked kom vi let i den situation, at beskæftigelsen ville falde. I dag kan enhver se, om det var det sorte forligs partnere eller os, der kritiserede, der havde ret. Det gik desværre sådan, som vi advarede imod, men man nægter at lytte, og jeg skal da ikke bestride, at det er et fremskridt, når fremskridtspartiet i dag, et halvt års tid efter os andre, også kan se kendsgerningerne, når kendsgerningerne materialiserer sig. Men fremskridtspartiet og dets leder vidste på det tidspunkt, også igennem en radiodiskussion vi førte, hvordan tallene lå, hvordan det dokumentariske materiale var, og alligevel fastholdt man dette forlig indtil dette øjeblik.

Det skal naturligvis ikke forlede os til at ændre stilling. Den stilling, vi havde, var rigtig, og derfor vil vi støtte, at disse afgifter forsvinder.

Når hr. Gerstrøm nu svinger sig op til at tale om disse vældig store lykkelige dage med morgengave, om ægteskabet som den hellige stand, må jeg sige, at hvis man skal sammenholde fremskridtspartiets holdning før, under og senest, da vi diskuterede i forrige uge problemer vedrørende regeringens forbliven eller ikke-forbliven, så minder det mere om meget løst sagte forbindelser, hvor man har været på træk hos regeringen.

Bevares, vi skal ikke blande os i, hvordan omgangstonerne måtte være, hvem der har været parlamentarisk anstændig eller uanstændig i denne sag. Vi kan bare kon-